Eiropas Parlamenta priekšsēdētājas Robertas Metsolas inaugurācijas runa 2022. gada 18. janvārī
latviešu valodas versija

(maltiešu valodā)

Eiropas Parlamenta deputāti, kolēģi, eiropieši!

Jūtos pateicīga un pagodināta par atbildību, ko esat man uzticējuši. Es apsolos ieguldīt visu savu enerģiju, strādājot šī Parlamenta vārdā un visu Eiropas iedzīvotāju labā.

(itāļu valodā)

Pirmais, ko vēlos darīt, būdama priekšsēdētāja, ir turpināt Dāvida Sasoli iesākto darbu. Viņš cīnījās par Eiropu, par mums un par šo Parlamentu. Viņš ticēja, ka Eiropai ir pa spēkam bruģēt jaunu ceļu pasaulē. Paldies, Dāvid.

(angļu valodā)

Es godināšu Dāvidu Sasoli kā priekšsēdētāju, vienmēr aizstāvot Eiropu. Aizstāvot mūsu kopīgās vērtības: demokrātiju, cieņu, taisnīgumu, solidaritāti, vienlīdzību, tiesiskumu un pamattiesības. Aizstāvot cerību politiku un Eiropas Savienības solījumu. Es vēlos, lai cilvēki atgūtu ticību un entuziasmu par mūsu projektu — ticību, ka spēsim padarīt mūsu kontinentu drošāku, krietnāku, taisnīgāku un vienlīdzīgāku.

Dārgie eiropieši!

Nākotnē cilvēki visā Eiropā raudzīsies uz mūsu iestādi kā uz līderi un virziena rādītāju. Bet būs arī tādi, kas turpinās pārbaudīt mūsu demokrātisko vērtību un Eiropas principu izturību.

Mums ir jāatspēko pret ES vērstie vēstījumi, kas tik viegli un ātri izplatās.

Pandēmijas laikā pastiprinājās dezinformācija un maldinoša informācija, uzkurinot cinismu un tādus “lētus” risinājumus kā nacionālisms, autoritārisms, protekcionisms, izolacionisms. Taču tās ir viltus ilūzijas, kurās neslēpjas risinājums.

Eiropa ir kas gluži pretējs. Eiropa nozīmē aizstāvēt citam citu. Eiropa nozīmē savstarpēji tuvināt mūsu iedzīvotājus. Eiropa nozīmē kopīgi aizstāvēt šos principus, par kuriem iestājās mūsu Savienības dibinātāji. Viņi mūs izveda no kara posta, holokausta šausmām un palīdzēja mums atgūt mieru, cerību un labklājību.

Godātie deputāti!

Mūsu Parlaments ir svarīgs.

- Tas ir svarīgs mūsu tiesnešiem, kuri ir apdraudēti. Pārslogotajiem veselības aprūpes nozares darbiniekiem. Ikvienai Eiropas sievietei, kura turpina cīnīties par savām tiesībām. Neaizsargātajiem, apspiestajiem un ekspluatētajiem cilvēkiem.

- Tas ir svarīgs cilvēkiem, kuri bēg no dabas katastrofām. Teroristu uzbrukumos nogalināto cilvēku ģimenēm. Mūsu bruņotajiem spēkiem un tiesībaizsardzības iestādēm, kas darbojas sarežģītos apstākļos. Visiem, kam vajadzīga aizsardzība. Mūsu lauksaimniekiem, NVO un uzņēmējiem.

- Tas ir svarīgs mūsu LGBTIK kopienām. Cilvēkiem, kurus joprojām diskriminē viņu reliģijas, ādas krāsas vai dzimtes identitātes dēļ. Tas ir svarīgs visiem cilvēkiem, kuri tic Eiropas solījumam.

Eiropas Parlaments ir svarīgs, un, kad cilvēki raudzīsies uz mums ar cerību, ka aizstāvēsim mūsu vērtības, mēs viņiem neliksim vilties.

Dārgie kolēģi!

Mana paaudze neizšķir veco vai jauno Eiropu. Mēs esam pirmā "Erasmus" paaudze, pēdējie pārstāvji no Leha Valensas un Vāclava Havela paaudzes. Mēs zinām, ka vienlīdzīgas iespējas nenozīmē padarīt visus vienādus. Mēs cildinām Eiropas daudzveidību, jo zinām, ka tā mūs dara stiprākus. Tā mūs dara vienreizējus. Tā mūs padara par eiropiešiem.

Mēs zinām — ja vēlamies iedvest cilvēkos pārliecību par Eiropu, mums jāskatās tālāk par Strasbūru un Briseli. Tikai tā Eiropas ideāli un lēmumi sasniegs cilvēkus ikvienā pilsētā un ciematā visā Eiropā.

(franču valodā)

"Ikviens uz šīs planētas justos labāk, ja būtu dzirdama Eiropas stiprā balss," 2002. gadā, atklādams Konventu par Eiropas nākotni, sacīja priekšsēdētājs Valerī Žiskārs Destēns.

(angļu valodā)

Jau toreiz bija dzirdami aicinājumi veidot stiprāku Eiropu. Tagad mums jāraugās, lai konference par Eiropas nākotni saņemtu vajadzīgo atbalstu, kas ļaus gūt konkrētus rezultātus. Mums ir jāieklausās jauniešos, it īpaši šogad, jo šis gads ir veltīts jaunatnei.

Dārgie eiropieši!

Mūsu kontinentu un mūsu pasauli posta klimata pārmaiņas. Tā vairs nav problēma, kuras risināšanu mēs varam atstāt nākamajai paaudzei. Ja jūs uzticaties zinātnei — un Parlaments tai uzticas —, tad jautājums ir nevis par to, vai tas notiks, bet gan cik drīz.

Eiropas zaļais kurss un apņemšanās kļūt par pirmo bezoglekļa kontinentu ir pareizā atbilde. Šāds mērķis ir ne vien vajadzīgs un neatliekams, bet tas arī dod Eiropai iespēju uzņemties

vadību un pārtapt jaunā kvalitātē, nodrošināt izaugsmi, ilgtspējību un labklājību, vienlaikus samazinot izmešus.

Mums ir jāpārliecina pasaule, ka cīņa pret klimata pārmaiņām ir kopīgs darbs.

Rīt jau būs par vēlu.

Ar savu piemēru mums jāturpina rādīt, ka vides aspektu nevar nošķirt no ekonomikas.

Uzņēmumiem — no jaunuzņēmumiem un MVU līdz lielām korporācijām visā mūsu Savienībā — nepieciešama juridiskā noteiktība, vieglāka piekļuve finansējumam un inovatīvs Eiropas gars un vide. Ir jāsamazina uz tiem uzliktais birokrātijas slogs, kā arī jārada tiem vairāk iespēju uzņemties risku, lai palīdzētu Eiropai atgūt konkurētspēju. Atveseļošanas un noturības mehānisms ļaus mūsu investīcijām veicināt atgūšanos no pandēmijas.

Tāpat kā zaļā pārkārtošanās, arī digitālā pārkārtošanās paver iespējas. Mums jābūt šo pārmaiņu dzinējspēkam un jāvada tās pareizajā virzienā. Un mēs to darīsim.

Es lepojos ar mūsu Eiropā valdošo atvērtās ekonomikas un sabiedrības modeli. Šis modelis ir jāatbalsta, lai tas spētu izturēt spiedienu, zem kāda tas atrodas. Mūs cenšas piespiest domāt vairāk par sevi, celt jaunas barjeras, atjaunot bijušās robežas un atteikties no mūsu kopīgās Šengenas telpas — telpas, ko mums ir pienākums pilnveidot. Notiek mēģinājumi nomelnot mūsu vērtības un principus.

Konrāds Adenauers sacīja: “Eiropas vienotība sākās kā dažu cilvēku sapnis un kļuva par cerību daudziem. Tagad tā ir mūsu visu nepieciešamība.”

Dārgie kolēģi!

Apkārtējā pasaule vairs nav tik vēlīga mums kā agrāk. Spilgtākie piemēri ir nepieņemamie uzbrukumi Ukrainas suverenitātei un teritoriālajai integritātei, kā arī draudīgā situācija Baltkrievijā. Rūpēties par kolektīvo drošību ir mūsu kopīgais uzdevums.

Lai Eiropas Savienība aizvien būtu uzticama un saglabātu globālo ietekmi, mums ir jāturas pie saviem principiem. Tur slēpjas mūsu patiesais spēks. Autokrāti un despoti saredz draudus jau tajā vien, ka Eiropas Savienība pastāv. Kā daiļrunīgi teicis Tareks Osmans: “Galu galā Eiropa ir radījusi visskaistāko, vissmalkāko dzīvesveidu, kādu cilvēce jebkad pieredzējusi.”

(franču valodā)

Šogad aizrit 70. gads, kopš tiekamies Strasbūrā. Šī pilsēta — un reģions — ģeogrāfiski simbolizē varas sadalījumu un tāpēc kalpo kā demokrātijas garants. Tās simbolisms mūsu asambleju padara par patiesu iestādi, kas ir iedzīvotājiem tuva un pieejama. Tāpēc šīs vietas piemērotība kā Parlamenta mītnes vieta nav apšaubāma.

(angļu valodā)

Eiropas pagātni ir apzīmogojis karš, taču Eiropa ir pratusi sevi sadziedēt. Šo pieredzi mēs varam izmantot, lai palīdzētu izbeigt sašķeltību Eiropas Savienības pēdējā sadalītajā valstī Kiprā un darītu to saskaņā ar ANO plānu. Mēs nekad nebūsim viens vesels, kamēr vien Kipra paliks sašķelta. Mums ir arī jāatgūst zaudētā iespēja attiecībās ar Rietumbalkāniem.

Godātie deputāti!

Es runāšu tieši. Tie, kuri cenšas Eiropu iznīcināt, lai zina, ka Parlaments ir pret viņiem.

Tie, kuri cenšas apdraudēt demokrātiju, tiesiskumu, vārda brīvību un pamattiesības, tie, kuri uzbrūk sievietēm, un tie, kuri noliedz mūsu LGBTIK pilsoņu tiesības, lai zina, ka Parlaments vienmēr iestāsies pret to.

Tiem, kuri šantažē Eiropu, draudot ar hibrīduzbrukumiem, teikšu tā: šajā Parlamentā nevājināsies deputātu savstarpējā solidaritāte. Tie, kuri uz to cer, lai zina, ka diktatori mūs nekad nesašķels.

Un tagad vēlos ko teikt Dafnes Karuanas Galicijas un Jana Kučaka ģimenēm. Šos abus žurnālistus noslepkavoja par to, ka viņi darīja savu darbu. Jūsu cīņa par patiesību un taisnīgumu ir mūsu cīņa. Vēlos uzrunāt arī Olivjē Dibuā tuviniekus. Nolaupītais žurnālists atrodas gūstā Mali jau gandrīz 300 dienas. Viņa cīņai par brīvību ir jākļūst par mūsu cīņu.

Draugi, eiropieši!

Mūsu politiskais modelis ir ļāvis mūsu kontinentam sasniegt demokrātiju, labklājību un vienlīdzību. Bet, ja vēlamies, lai Eiropa sasniedz nākamajai paaudzei apsolīto līmeni, mums ir jārada kaut kas vēl spēcīgāks, kaut kas šim laikmetam atbilstošs, kas ļaus jaunākai, skeptiskākai auditorijai noticēt Eiropai.

Mūsu Parlamentam ir jābūt tādam, kas visiem dod iespējas un kas ir daudzveidīgs. Tas, ka pirmoreiz kopš 1999. gada Parlamentu vada sieviete, ir svarīgi gan pašam Parlamentam, gan ārpasaulei. Bet mēs te nedrīkstam apstāties. Parlaments ir apņēmies panākt lielāku daudzveidību, dzimumu līdztiesību, garantēt sieviešu tiesības, visu mūsu tiesības, un šī apņemšanās ir jāatjauno.

Pirms 22 gadiem — 20 gadus pēc Simonas Veilas ievēlēšanas — šajā amatā stājās Nikola Fontēna. Vairs nebūs jāgaida divi gadu desmiti, līdz jūsu priekšā atkal stāvēs sieviete.

Es apzinos, ka savu spēku smeļos no ievērojamām sievietēm. No Simonas Veilas, Aušvicas ieslodzītās Nr. 78651. Viņa pārrāva važas Eiropas sāpju pilnajai pagātnei un, kļūstot par pirmo sievieti Parlamenta priekšsēdētājas amatā, parādīja, ka jebkurš šķērslis ir pārvarams. Mans spēka avots ir miljoniem vārdā nenosauktu sieviešu, kuras tik daudz pārcietušas un cīnījušās par mums, lai mums šodien būtu iespējas, kādu viņām pašām nav bijis.

Mans spēka avots ir Ešlīna, Paulīna un visas citas sievietes, kurām šogad jau atņemta dzīvība. Es smeļos spēku no Eiropas pārvietotajām un pazudušajām sievietēm. Sievietēm, kuras cīnījās un cieta totalitārisma dēļ un kuras visu ziedoja Eiropai.

Mans spēka avots ir visas tās sievietes, kuras ticēja un kuras turpina ticēt.

Mēs esam šeit, pateicoties viņām. Mēs esam šeit, lai viņas pieminētu.

Eiropa ir atdzimusi.

Eiropa ir nākotne.

Vive l'Europe!